

Да ли српски грб са 4С представља 4 српска племена која су након потопа кренула у 4 правца

у Мишљени, Вести 16. септембра 2013.

Српска застава (Фото: Вестинет)

Амерички научници Волтер Питман и Вилијам Рајан открили су да је пре више од 5.500 година п.н.е. Црно море било слатководно језеро на око 50 метара испод данашњег нивоа. Ова чињеница наводи на то да су четири огромне реке (Дон, Дњепар, Дњестар и Дунав) имале једно ушће. Ни на једном другом месту на планети четири велике реке не уливају се на тако малом простору, практично на једном месту.

Управо ова открића наводе на претпоставку да се на ушћу тих река налазила древна цивилизација и град Атлантида, јер је још у античко доба Платон у својим списима навео да је Атлантида потонула у море, као и да је била окружена са 4 велике реке. На ушћу ове четири реке заиста је постојала цивилизација. Али то није била Атлантида (Атлантида је један сасвим другачији и много старији град).

Ушће четири реке је уствари колевка Срба.

Разлог зашто се мешају Атлантида и земља Срба (по некимa Словена) лежи у томе што су пред овом древном поплавом избегли Срби носили са собом два предања: једно о граду Атлантиди и друго о својој колевци са ушћа четири реке коју је прогутало море. **Од њих су за ове предаје чули египатски свештеници, а од њих антички Грци који су их и записали.**

Срби и данас за делове свог народа који живе ван матичне земље кажу да су у **'расејању'**. Дакле, повлачећи се пред надлазећим морем, сасвим логично, народ се кретао узводно долинама ове четири реке.

Они Срби који су кренули узводно долинама река Дон и Дњепар, касније су основали државу која се и данас зове Русија (Русија. Изговара се Рација).

Они Срби који су се повлачили узводно уз Дњестар до данас су задржали име Срби, са одредницом Лужички.

Мишљење је да су се и данашња Чешка, Моравска звале Србија.

Оне су симболично представљене и на српском грбу – крст са четири 'С' (четири српска племена која су кренула у четири правца)

Они Срби који су се повукли на запад уз Дунав до дана данашњег се зову Србима. Прва држава коју су основали звала се Рација или Рас, односно Рашка, а себе су називали Рацијаним Србима, односно Рашанима (Расен).

Они Срби који су се повукли на исток према Кавказу и Каспијском језеру названи су сарматски Срби или стари Срби. Прва држава коју су основали звала се Сербонија (или Сорабија), а народ је назван Сораби, или бели Сораби, док су се јужни (балкански) Срби називали црвеним Сорабима.

А назив регије Моравске и балканске реке Мораве имају исто порекло.

Можда су имена дата према постојећим регијама, рекама итд у тој прапостојбини, па су исто тако „понесена“ као и назив регије Рашке, чији назив је првобитно коришћен негде код Црног мора то јест Кавказа за једну планину испод које је једно српско племе живело.

Мало северније, у подручју реке Дњестар, 5.400 године п.н.е. изненада се појављује веома развијена Трипољска цивилизација. Буквално на стотине градова (до данас је откривено око 2000 насеља која припадају тој култури) појавило се око 5.400 г.п.н.е. на подручју данашње Украјине, Молдавије и Румуније, односно ширем подручју реке Дњестар.

Археолози тврде да је то била изразито напредна цивилизација, да су пронађени остаци монументалних грађевина, да су поседовали знања из металургије, производње керамике, ткања итд. **Занимљиво је да су живели у урбаним срединама, градовима, који су по правилу били кружног облика и окружени водом (што одговара опису Атлантиде).**

У истом периоду, узводно уз реку Дунав, на подручју данашње Србије и Румуније, појављује се такође изразито напредна Винчанска цивилизација. Винча је била урбана средина а становништво је такође изузетно добро познавало металуршке процесе, процесе производње керамике, ткања итд. Занимљиво је да најстарији икад пронађени траг писмености припада овој култури. У том писму, односно систему знакова и симбола лако ћете пронаћи скоро сва слова данашњег тзв. ћириличног писма односно Србице.

Најзначајнија, међутим, чињеница која доказује да је ушће четири реке колевка Срба, произлази управо из винчанског писма. Национални симбол Срба из Дунавске Србије је крст са четири оцила (ћирилична слова `с`), и налази се у винчанском писму. Дакле, све ове културе (Винчанска и Таничланска) су произашле из српске културе која се раселила с потонуле домовине.

Иако је ово национални симбол Срба, потпуно је избледело сећање на то шта он, у ствари, представља.

Заговоратељи ове идеје утврђују да ово представља центар света којег окружују четири реке. Тако су Срби (Сораби) с правом своју колевку сматрали центром света. То је била најразвијенија, најстарија, заправо једина цивилизација тог доба.

Додајмо томе и Српску православну цркву која је недавно славила 7520. Српску нову годину. Срби и српска православна црква памте један давни потоп који је задесио њихове претке, а преживели који су започели нову цивилизацију, рачунају време од тог потоба као свој нови почетак.

Напредна технологија коју је овај народ поседовао сведочи томе да је исти дошао са неба. Писац Милош Гроздановић у својој књизи `Срби јесу народ најстарији` наводи да **Сора значи `с неба` а Би `народ` на санскриту. Стога Сораби (Срби) у преводу значи народ с неба (небески народ), илити ванземаљски народ.**

Слагалица је комплетна.